

A kereszténység

KEDVES GYEREKEK! A szöveget elolvasod NEM ÍROD LE!

A lecke a tankönyv 110- 111 oldalán van, ezt is elolvasod. Amit leírsz az a 110 o. a szótár (lent a lap alján)- ezt másolod le.

A kereszténység történelmi kinyilatkoztatáson alapuló dogmatikus vallás. **Alapítója, Názáreti Jézus Krisztus (Kr.e. 6 - Kr.u. 33)** a római uralom alatt élő zsidóság megváltót váró légkörében lépett fel i.sz. 33 körül. A „Krisztus” szó a görög *Chrisztosz* főnévből származik, ami a héber *Mosiah*, azaz Messiás szó fordítása (óhéberről ógörögre). Jelentése: Fölkent. Ebből született a görög *christianosz*, illetve a latin *Christianus* kifejezés, amelyek jelentése „Krisztus-követő”, „krisztusi”. Érdekesség, hogy Jézus anyanyelve az arámi volt, miközben a térségben a görögöt tekinthetjük az egyik legelterjedtebb nyelvnek. (Ennek nyilvánvaló történelmi oka a Nagy Sándor hódításaival kezdődő hellén kultúra szétterjedése Ázsia bizonyos területein. Erről bővebben később.) A görög széleskörű ismertségét bizonyítja, hogy a Biblia is ezen az ősi nyelven íródott, legalábbis az Újszövetségi része. Ugyanakkor Krisztus előtt 63 -tól a latinul beszélő rómaiak megjelenésével a latin nyelv vált általánossá, és később a középkorban, ez a nyelv lett végül az egyház hivatalos nyelve.

A kereszténység az ókori Júdeában alakult ki. Ez a terület a Közel-Keleten, a történelmi Izrael földjének déli, hegyes-dombos részét képezi. **Krisztus előtt 1250 körül még Kánaánnak nevezték ezt a régiót**, és ekkoriban telepedtek le itt az Egyiptomból érkező, Mózes vezette zsidó törzsek is. A térségben 1030-ban született meg az első zsidó állam (Saul, majd Dávid királyok uralkodása idején). Ám alig száz év után kettészakadt Izraelre és Júdeára. Később a két zsidó államot egymást követő hódító birodalmak foglalták el, így először az asszírok, majd az újbabiloniak, perzsák, és végül **Krisztus előtt 332-ben megjelentek a Nagy Sándor vezette makedón-görög seregek** is. Ezzel kezdetét vette a hellenizáció, azaz a görög kultúra - és nyelv - meggyökeresedése Júdeában. Nagy Sándor halála után a makedón uralkodó egyik nagy hadvezére Szeleukosz egy önálló birodalmat teremtett a térségben, aminek Júdea is része lett. Az új állam majd 250 éven keresztül birtokolta Júdeát, ám ezen idő alatt a zsidók fellázdak Krisztus előtt 142-ben a görögök ellen (Makkabeusok felkelése). Közel 80 évre **újra létrejöhetett egy zsidó állam, amit azonban Krisztus előtt 63-ban Pompejus római serege meghódított**. Ekkor a Makkabeus család - eredeti nevükön Hasmonaeusok - utolsó uralkodója Antigonos igazgatta Júdeát, de a hatalmas seregekkel érkező rómaiak előtt kénytelen volt meghódolni. Innentől a rómaiaknak "dolgozó" kegyencek - afféle helyi vazallus királyok - vették át a terület igazgatását. Az egyik első ilyen vazallus vezető Antipatrosz volt. (A tartomány egészét, és így a legfelső hatalmat egy császár által kinevezett római helytartója képviselte.) A tartomány a rómaiak megjelenésével a Palesztina nevet kapta. Antipatrosz fia I. (Nagy) Heródes Kr.e. 37-ben - vazallus királyként - került Júdea élére a rómaiak hozzájárulásával. Kivételes

bátorsággal és képességekkel megáldott férfiként Heródes megértette, hogy hatalma Palesztinában kizárólag attól függ, hogy mennyire tud megfelelni a rómaiak elvárásainak anélkül, hogy a zsidóság vallási érzékenységét megsértené. Heródes, bár arab származású római polgár volt, lelkiismeretesen betartotta a zsidó törvényeket. Azért hatalma megtartása érdekében kiirtotta az uralmára veszélyt jelentő Makkabeus családot. Heródes végül Kr.u. 4 -ben halt meg, hatalmát fia, **Heródes Antipász örökölte. Ő volt a térség uralkodója Jézus idején.** Ám Augustus császár nem adta át neki teljes atyai örökségét, csak Júdea egy részén uralkodhatott, mégpedig éppen azon a részén, ahol Jézus lakott és felnevelkedett (Názáret városa Galileában). Amikor Jézust elfogták, a római helytartó (procurator) Pilátus, először Heródes Antipászhoz küldte a foglyot, mert Jézus lakhelye szerint az ő fennhatósága alá tartozott. Heródes viszont visszaküldte, nem volt hajlandó ítélni felette.

A **Biblia** azoknak a könyveknek (66 db könyvnek) a gyűjteménye, amelyeket a zsidóság és a kereszténység Istentől sugalmazottnak és ennek okán szentnek fogad el. A kereszténység két részre osztja a Bibliát: a zsidó Bibliát magában foglaló, héber nyelvű, és 39 könyvből álló Ószövetségre (Ótestamentum) és az apostoli írásokat tartalmazó, görög nyelven íródott, 27 könyvből álló Újszövetségre (Újtestamentum). Az ószövetséget Krisztus előtt 1513-ban kezdték megírni - héber nyelven - és Krisztus előtt 443 körül fejezték meg. Ezzel szemben az Újszövetség írása Krisztus után 41-ben kezdődött és Krisztus után 98-ban fejeződött be. Tanait **görög nyelven jegyezték le.** Elsősorban Jézus földi működéséről és az apostoli egyház életéről, a tanítványok működéséről ad számot és a keresztény tanítás alapjául és kiindulópontjául szolgál. **Kik írták a Bibliát?** Az Újszövetséget heten írták (Kr.u. 41-98 közt): Máté, Lukács, János, Pál, Jakab, Péter, Júdás, az Ószövetséget pedig 33-an.

Lemásold!

- 313 ben Nagy Konstantinusz császár és anyja Heléna a Milánói Ediktum alapján a keresztény vallást elismerik, ettől kezdve nem üldözik a keresztényeket
- Egy keresztény vallás
- **1054-** ben elválik 2 be és létrejön a katolikus és az ortodox vallás **a Nagy Szkizma**
- Katolikus – pápa- székhelye Róma
- Ortodox- pátriárka- székhelye Konstantinápoly
- Ebből a 2 vallásból válnak le és keletkeznek a többi vallások.

Project téma- választásra!

1Mózes, 2 a katakombák, 3 a keresztények sorsa a Római Birodalomban.

